



Bruksela, dnia 9.7.2013
SWD(2013) 264 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

**WNIOSEK DOTYCZĄCY DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

**w sprawie imprez turystycznych i aranżowanych usług turystycznych, zmieniającej
rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę
2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG**

{COM(2013) 512 final}

{SWD(2013) 263 final}

{SWD(2013) 266 final}

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

WNIOSEK DOTYCZĄCY DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie imprez turystycznych i aranżowanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę 2011/83/UE oraz uchylającą dyrektywę Rady 90/314/EWG

1. WPROWADZENIE

1.1. Kontekst polityczny

Rynek turystyczny odgrywa ważną rolę w dzisiejszej europejskiej gospodarce.

Ważnym zadaniem Unii Europejskiej jest stworzenie ram regulacyjnych, które stanowiłyby wystarczającą ochronę konsumentów, tak aby mogli oni bez obaw kupować wakacje w Unii. Jednocześnie, aby zwiększyć konkurencję na rynku, należy zapewnić równe szanse przedsiębiorstwom podróży.

Przyjęcie dyrektywy w sprawie zorganizowanych podróży w 1990 r. w znacznym stopniu przyczyniło się do rozwoju jednolitego rynku dla ważnej części rynku turystycznego, a także stworzyło ważne prawa dla podróżujących Europejczyków. Jednak w związku z rozwojem internetu i popularnością nowych metod kupowania wakacji przez konsumentów, zastosowanie dyrektywy do wszystkich tych nowych produktów turystycznych stało się niepewne.

Sektor turystyczny oraz organizacje konsumenckie wielokrotnie dopominały się o modernizację dyrektywy. Jej przegląd został również jasno przewidziany w Europejskim programie na rzecz praw konsumentów i jest wymieniony w załączniku II do Aktu o jednolitym rynku II.

1.2. Definicje

- **Pojedyncze usługi turystyczne** – usługi turystyczne, takie jak lot, zakwaterowanie lub wynajem samochodu, nabywane jako osobne produkty, tj. zakupione oddzielnie i nieoferowane w połączeniu z innymi usługami turystycznymi, nawet jeśli podróżny korzysta z kilku usług turystycznych podczas tej samej podróży lub wakacji.
- **Impreza turystyczna wcześniej zorganizowana** – usługi turystyczne wcześniej połączone przez organizatora w formie podróży zorganizowanej, składające się z co najmniej dwóch następujących usług: 1) przewozu pasażerów, 2) zakwaterowania lub 3) innych usług turystycznych niezwiązanych z transportem pasażerów ani zakwaterowaniem, stanowiących znaczącą część imprezy turystycznej (np. wynajem samochodu).

- **Łączone usługi turystyczne**¹ – takie połączenie usług turystycznych, w przypadku którego co najmniej dwie z wyżej wymienionych usług (takich jak loty, pobyt w hotelu lub wynajem samochodu) są nabywane w związku z jedną podróżą lub wakacjami od tego samego dostawcy lub od dostawców korzystających z aranżowanych procesów rezerwacji oraz gdy nabywca może wybrać odpowiednie usługi podróżne usług zgodnie ze swoimi preferencjami („na miarę”). Łączone usługi turystyczne, w przeciwieństwie do imprez turystycznych wcześniej zorganizowanych, mają charakter dynamiczny i można je podzielić na dwie główne podkategorie:
 - **impreza turystyczna oferowana przez jednego przedsiębiorcę:** konsumenci mogą dostosować zawartość podróży lub wakacji do swoich potrzeb na jednej stronie internetowej lub w jednym stacjonarnym biurze podróży, zachowując w ciągu całego procesu rezerwacji możliwość wybrania oddzielnych elementów podróży. Takie usługi turystyczne są komponowane przez jednego przedsiębiorcę (w tym na wniosek podróżnego) i oferowane lub sprzedawane w sposób typowy dla imprez turystycznych, np.:
 - oferowane lub sprzedawane w cenie obejmującej wszystkie usługi, lub gdy taką ceną obciążany jest nabywca,
 - sprzedawane w ramach tego samego procesu rezerwacji,
 - objęte jedną umową, lub
 - reklamowane lub sprzedawane pod pojęciem „imprezy turystycznej” lub podobnym;
 - **usługi turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców:**
 - imprezy turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców: różnica między imprezą turystyczną oferowaną przez kilku przedsiębiorców i imprezą turystyczną oferowaną przez jednego przedsiębiorcę polega na tym, że pierwsza impreza jest komponowana przez kilku przedsiębiorców i usługa ma **co najmniej jedną cechę spośród cech typowych dla imprez turystycznych**, wskazanych powyżej w opisie imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę, w tym gdy nazwisko lub dane podróżnego niezbędne do zawarcia transakcji rezerwacji są przekazywane między przedsiębiorcami najpóźniej w momencie potwierdzenia rezerwacji pierwszej usługi;
 - aranżowane usługi turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców to takie połączenie usług turystycznych, w przypadku którego jedno przedsiębiorstwo ułatwia nabywanie usług turystycznych od innego przedsiębiorcy w sposób ukierunkowany w trakcie jednej wizyty w punkcie sprzedaży lub za pośrednictwem powiązanych procesów rezerwacji *online*. W takim przypadku konsumenci zawierają oddzielne umowy z właściwymi dostawcami usług i nie występują elementy typowe dla imprezy turystycznej (zob. powyżej).

¹ Łączone usługi turystyczne są w sektorze turystycznym często określane mianem pakietów dynamicznych. Zatem terminy „łączone usługi turystyczne” i „pakiet dynamiczny” są synonimami i będą stosowane w niniejszym dokumencie wymiennie, w szczególności w odniesieniu do wyników badania dotyczącego szkód ponoszonych przez konsumentów w związku z pakietami dynamicznymi (*Consumer Detriment Study in the area of Dynamic Packages*).

1.3. Konsultacje i wiedza specjalistyczna

Komisja przeprowadziła dwie tury konsultacji społecznych (w latach 2008 i 2009) i szereg warsztatów z udziałem zainteresowanych stron (w 2009, 2010 i 2012 r.). DG JUST współpracowała również z odpowiednimi służbami w ramach grupy sterującej ds. oceny skutków (IASG), którą powołano w czerwcu 2009 r. i która spotkała się trzy razy.

1.4. Szczególne cechy imprez turystycznych i obowiązujące ramy prawne

Chociaż niektóre horyzontalne zasady ochrony konsumentów mają zastosowanie również do umów o imprezę turystyczną, nie regulują one jednak szczegółowych kwestii z nimi związanych, takich jak wymogi dotyczące informacji o trasie podróży, określenie odpowiedzialności w przypadku problemów z realizacją imprezy turystycznej oraz obowiązkowe wymogi ochrony na wypadek niewypłacalności. Regulacje dotyczące praw pasażerów określają szczególne prawa podróżnych tylko w odniesieniu do usług transportowych, ale nie w odniesieniu do łączenia różnych usług turystycznych.

2. DEFINICJA PROBLEMU

Dyrektywa w sprawie zorganizowanych podróży dobrze funkcjonowała na przestrzeni lat, przyczyniając się do ukształtowania rynku. Jednak w obliczu rosnącej tendencji do kupowania usług podróżnych w internecie, jej zakres stał się niejasny i nieaktualny. W rezultacie przedsiębiorstwa na całym rynku wewnętrznym nie konkurują już na równych zasadach i trafiają na przeszkody na drodze do rozszerzenia swojej działalności na rynki zagraniczne. Nieaktualny zakres dyrektywy przynosi znaczne szkody konsumentom, którzy często kupują niezabezpieczone usługi podróżne w mylnym przekonaniu, że są chronieni. Inne nieaktualne i niejasne przepisy obowiązującej dyrektywy skutkują ponoszeniem zbędnych kosztów przez przedsiębiorstwa i konsumentów.

2.1. Kontekst definicji problemu - zmiany na rynku turystycznym

W 2011 r. 73 % gospodarstw domowych w UE miało dostęp do internetu. Prawie dwie trzecie obywateli UE korzysta z internetu przynajmniej raz w tygodniu. Ponad połowa internautów to „regularni użytkownicy” przeglądający internet codziennie lub prawie codziennie. Usługi turystyczne to najbardziej popularna kategoria zakupów w trybie *online*.

Internet zmienił zasady organizowania sobie wakacji przez konsumentów. Coraz popularniejsze są łączone usługi turystyczne: dane pokazują, że kupiło je 23 % obywateli UE, ale dane te są znacznie wyższe w przypadku Irlandii (46 %), Szwecji (44 %), Włoch (36 %) i Słowenii (42 %).

2.2. Główne problemy, z którymi borykają się przedsiębiorstwa

2.2.1. Brak równych warunków działania

Zmiany rynku doprowadziły do sytuacji, w której przedsiębiorstwa objęte dyrektywą w sprawie zorganizowanych podróży podlegają innym zasadom i ponoszą inne koszty niż przedsiębiorstwa, które nie są lub nie uważają się za objęte tą dyrektywą, choć konkurują o pozyskanie tych samych klientów. Średnie koszty przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwa szacuje się na 10,5-12,5 EUR na imprezę turystyczną.

2.2.2. Niepotrzebne/nieuzasadnione koszty przestrzegania przepisów

Niektóre przepisy dyrektywy stały się nieaktualne lub w inny sposób nakładają zbędne obciążenia na przedsiębiorstwa. Odnosi się to w szczególności do nieaktualnych wymogów informacyjnych (np. specjalnych wymogów dotyczących broszur lub rezerwacji dokonywanych w ostatniej chwili), braku ograniczenia odpowiedzialności organizatora w

przypadkach, gdy w wyniku działania siły wyższej podróż powrotna nie może się odbyć zgodnie z planem, a także zwiększenia kosztów podróży służbowych organizowanych przez przedsiębiorstwa zarządzające podróżami (w przypadku gdy przedsiębiorstwa te świadczą ochronę na podobnym poziomie jak na mocy dyrektywy).

2.2.3. Rozbieżności prawne między państwami członkowskimi powodujące utrudnienia w handlu transgranicznym

Obecna dyrektywa opiera się na minimalnej harmonizacji, co doprowadziło do rozbieżności prawnych między państwami członkowskimi. Rozdrobnienie to powoduje dodatkowe koszty przestrzegania przepisów w przypadku przedsiębiorstw, które chcą prowadzić handel transgraniczny (2 EUR na imprezę turystyczną, co oznacza, że ostateczne koszty tych przedsiębiorstw wynoszą 12,5-14,5 EUR na imprezę turystyczną), wynikających z różnych wymogów informacyjnych, różnego zakresu przepisów dotyczących ochrony, różnic w systemach ochrony na wypadek niewypłacalności, w połączeniu z brakiem wzajemnego uznawania i odmiennymi krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności różnych stron.

2.3. Kluczowe problemy dla konsumentów

2.3.1. Szkody ponoszone przez konsumentów będących użytkownikami łączonych usług turystycznych

W badaniu dotyczącym szkód ponoszonych przez konsumentów (*Consumer Detriment Study*) udział ponoszonych przez podróżnych szkód w związku z łączonymi usługami turystycznym w UE-27 oszacowano w stosunku rocznym na kwotę ponad 1 mld EUR (po rekompensacie). Wynika to z faktu, że problemy dotyczące łączonych usług turystycznych są coraz częstszym zjawiskiem i statystycznie przynoszą większe szkody niż problemy związane z wcześniej zorganizowanymi imprezami turystycznymi. Niewypłacalność organizatora lub dostawcy usług może być szczególnie szkodliwa dla konsumentów. Często trudno jest konsumentom zrozumieć, czy łączone usługi turystyczne, które kupili z pomocą przedsiębiorcy, są chronione czy nie. W rzeczywistości 67 % konsumentów, którzy kupili łączone usługi turystyczne przez pośrednika i otrzymali rachunki wystawione przez różne przedsiębiorstwa, błędnie sądziło, że w przypadku upadłości jednego z nich uzyskają zwrot pieniędzy. Takie nieporozumienie może spowodować poważne szkody, zwłaszcza w przypadku gdy konsumenci zdają sobie sprawę z tego, że nie są chronieni dopiero wtedy, gdy ich biuro podróży zawiedzie i są pozostawieni sami sobie za granicą lub nie są w stanie odzyskać swoich pieniędzy.

2.3.2. Szkody ponoszone przez konsumentów na skutek niejasnych i nieaktualnych przepisów

Do pewnego stopnia szkody ponoszą także ci, którzy wykupują „chronione” wcześniej zorganizowane imprezy turystyczne. Wynika to z faktu, że niektóre przepisy dyrektywy są nieaktualne, niejasne lub nie spełniają uzasadnionych oczekiwań dzisiejszych konsumentów. Odnosi się to w szczególności do niepewności przepisów dotyczących odpowiedzialności, niepewności w odniesieniu do cen, braku prawa do rozwiązania umowy i uciążliwego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

2.4. Status quo – scenariusz podstawowy

Bez dodatkowej interwencji publicznej zidentyfikowane problemy pozostałyby nierozwiązane. W dłuższej perspektywie mogą one potencjalnie wzrosnąć z uwagi na rosnącą popularność internetu i łączonych usług turystycznych.

2.5. Czy Unia ma prawo podjąć działania?

Podstawą prawną dla działań UE jest art. 114 Traktatu, który stanowi, że „Parlament Europejski i Rada [...] przyjmują środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego”. Ponadto art. 114 ust. 3 stanowi, że „Komisja w swoich wnioskach przewidzianych w ustępie 1 w dziedzinie ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i ochrony konsumentów przyjmie jako podstawę wysoki poziom ochrony, uwzględniając w szczególności wszelkie zmiany oparte na faktach naukowych”.

Cel polegający na zwiększeniu ochrony konsumentów i jednoczesnej likwidacji rozdrobnienia prawnego i zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie.

3. CELE STRATEGICZNE

Ogólne cele to przyczynienie się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego w sektorze imprez turystycznych i osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony konsumentów w tym sektorze.

4. WARIANTY STRATEGICZNE

4.1. Zidentyfikowane warianty strategiczne

- **Wariant 1 – utrzymanie *status quo* – scenariusz podstawowy (WS1)**
- **Wariant 2 – Wytyczne (WS2)**
- **Wariant 3 – „Logo imprezy turystycznej” lub nałożenie na przedsiębiorców prowadzących sprzedaż aranżowanych usług turystycznych wymogu składania oświadczenia, że przedmiotowe usługi nie stanowią imprezy turystycznej – tzw. zastrzeżenie „To nie jest impreza turystyczna” (podwariant B) (WS3)**
- **Wariant 4 – uchylenie dyrektywy i samoregulacja (WS4)**
- **Wariant 5 – aktualizacja dyrektywy i objęcie jej zakresem imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę (WS5)**

WS5 obejmuje przegląd obecnej dyrektywy w sprawie zorganizowanych podróży, wyjaśniający jej zakres poprzez wyraźne włączenie imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę oraz aktualizację i poprawę kilku przepisów.

- **Wariant 6 – podejście stopniowane – aktualizacja dyrektywy i objęcie jej zakresem zarówno imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę jak i imprez turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców oraz zastosowanie mniej rygorystycznych rozwiązań w odniesieniu do aranżowanych usług turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców (WS6)**

Wariant ten obejmuje WS5 (wszystkie proponowane środki) uzupełniony o rozszerzenie zakresu dyrektywy z zastosowaniem podejścia stopniowanego:

– imprezy turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców, tj. wszystkie nowe imprezy turystyczne podlegałyby takim samym zasadom, jak wcześniej zorganizowane imprezy turystyczne (włączając pełną odpowiedzialność za realizację imprezy oraz obowiązek zabezpieczenia na wypadek niewypłacalności),

– aranżowane usługi turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców byłyby objęte uproszczonym systemem, ograniczonym do ochrony na wypadek niewypłacalności oraz obowiązku jasnego i wyraźnego stwierdzenia, że każdy dostawca usług będzie wyłącznie umownie odpowiedzialny za wykonanie swoich usług (wariant strategiczny 3B),

- **Wariant 7 – modernizacja dyrektywy i objęcie jej zakresem zarówno imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę jak i wszystkich aranżowanych usług turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców (WS7)**

Wariant ten obejmuje WS5 i WS6, jednocześnie poddając wszystkie aranżowane usługi turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców wszystkim wymogom dyrektywy. Oznacza to, że cała odpowiedzialność i wszystkie obowiązki dotyczyłyby także aranżowanych usług turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców.

- **Opcja 8 — „dyrektywa turystyczna” (WS8)**

Wariant ten obejmuje WS7 uzupełniony o rozszerzenie zakresu na wszystkie pojedyncze usługi turystyczne. Opcja ta zasadniczo oznaczałaby stosowanie takich samych zasad do wszystkich usług turystycznych bez względu na to, czy produkt jest oferowany/zakupiony w ramach imprezy turystycznej czy też jako osobny produkt.

4.2. Odrzucone warianty strategiczne

Proponuje się odrzucić WS8, ponieważ większość najczęstszych problemów konsumentów z pojedynczymi usługami turystycznymi można, pod warunkiem odpowiedniego egzekwowania przepisów na szczeblu krajowym, z powodzeniem rozwiązać w ramach istniejącego prawodawstwa horyzontalnego.

5. OCENA SKUTKÓW

5.1. Ocena WS2 — Wytyczne

Ten wariant zakłada utrzymanie dyrektywy w obecnym kształcie oraz przygotowywanie wytycznych. Mógłby on w pewnym stopniu zwiększyć przejrzystość prawną dla podmiotów gospodarczych i konsumentów. W porównaniu ze scenariuszem bazowym, wariant ten może prowadzić do bardzo niewielkiego ograniczenia szkód ponoszonych przez konsumentów w wyniku lepszego wykonywania dyrektywy przez przedsiębiorstwa i ściślejszego egzekwowania przepisów przez państwa członkowskie. Jednak w związku z tym, że wytyczne z definicji nie są prawnie wiążące, korzyści te są niepewne.

5.2. Ocena WS3 – Logo imprezy turystycznej (WS3 A) lub zastrzeżenie „To nie jest impreza turystyczna” (WS3 B), wariant dodatkowy do innych wariantów strategicznych

W miarę jak konsumenci będą w coraz większym stopniu zauważać, że to samo logo ma zastosowanie w całej UE, WS3 A prawdopodobnie doprowadzi do bardziej uczciwej konkurencji między różnymi uczestnikami rynku, a co za tym idzie mogłoby usprawnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Logo mogłoby zmniejszyć szkody ponoszone przez konsumentów, ponieważ będą oni w stanie podejmować świadome decyzje. Oczekuje się, że zastrzeżenie (WS3 B) może być bardziej skuteczne niż logo imprezy turystycznej, ponieważ informacja negatywna byłaby ostrzeżeniem dla konsumentów, którzy w przeciwnym razie mogliby kupić niezabezpieczone usługi podróże w mylnym przekonaniu, że są chronieni. Koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw w ramach tego WS ograniczają się do jednorazowego wydatku szacowanego przeciętnie na 500 EUR na przedsiębiorstwo.

5.3. Ocena WS 4 – uchylenie dyrektywy

Uchylenie dyrektywy mogłoby ograniczyć koszty przestrzegania przepisów i koszty administracyjne dla przedsiębiorstw o 10,5 – 12,5 EUR na imprezę turystyczną, co może teoretycznie doprowadzić do niższych cen dla konsumentów. Korzyści te uzależnione są od gotowości państw członkowskich do uchylenia obowiązujących przepisów prawa krajowego. Jednak większość państw członkowskich prawdopodobnie utrzyma ochronę konsumentów w obszarze imprez turystycznych. W związku z tym ten WS może również doprowadzić do większego rozdrobnienia rynku wewnętrznego.

5.4. Ocena WS5 – aktualizacja dyrektywy i objęcie jej zakresem imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę

WS5 przyczyniłby się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego w sektorze imprez turystycznych, likwidacji rozdrobnienia prawnego i wyrównania szans dla podmiotów gospodarczych. Niektóre nieuzasadnione koszty przestrzegania przepisów, np. związane z zasadami dotyczącymi broszur, zostaną zlikwidowane. Wzrosłyby jednak koszty przestrzegania przepisów dla nowych imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę objętych zakresem dyrektywy. Zakładając, że 50 % imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę jest już objęte obowiązującą dyrektywą, dodatkowe koszty zapewnienia zgodności z przepisami nie przekroczyłyby 335–424 mln EUR (szacowane minimum 7,5 EUR, maksimum 9,5 EUR kosztów przestrzegania przepisów na imprezę turystyczną). Te dodatkowe koszty przestrzegania przepisów, jakie będzie musiał ponieść sektor, zostaną (przynajmniej częściowo) zrównoważone przez:

- ograniczenie kosztów administracyjnych (395 mln EUR);
- oszczędności kosztów wynikające z wykluczenia podróży służbowych organizowanych przez przedsiębiorstwa zarządzające podróżami z zakresu dyrektywy w wysokości między 60 a 76 mln EUR (szacowane minimum 7,5 EUR, maksimum 9,5 EUR kosztów przestrzegania przepisów na imprezę turystyczną);
- wzajemne uznawanie ochrony na wypadek niewypłacalności;
- wprowadzenie ograniczenia (w dniach) w celu zapewnienia rozwiązań alternatywnych w przypadku długotrwałego działania siły wyższej.

Ponieważ więcej imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę zostałyby objęte zakresem dyrektywy (wariant ten objąłby około 40 % podróży turystycznych) i wyjaśnione zostałyby niektóre przepisy, szkody ponoszone przez konsumentów zmniejszyłyby się o 348 mln EUR, jeżeli zakres dyrektywy objąłby 50 % nowych imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę.

5.5. Ocena WS6 – podejście stopniowane – aktualizacja dyrektywy i objęcie jej zakresem zarówno imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę jak i imprez turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców oraz zastosowanie mniej rygorystycznych rozwiązań w odniesieniu do aranżowanych usług turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców

W porównaniu z WS5, ten wariant przyczyniłby się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego w sektorze imprez turystycznych, likwidacji rozdrobnienia prawnego i wyrównania szans dla podmiotów gospodarczych. Całkowite dodatkowe koszty przestrzegania przepisów można oszacować na kwotę 528-654 mln EUR rocznie (szacowane

minimum 7,5 EUR, maksimum 9,5 EUR kosztów przestrzegania przepisów na imprezę turystyczną).

Nałożenie na aranżowane usługi turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców wyłącznie obowiązku deklaracji, że nie stanowią one imprezy turystycznej oraz zabezpieczenia na wypadek niewypłacalności przyczyniłoby się do zwiększenia przejrzystości dla konsumentów oraz zapewnienia uczciwej konkurencji, przy jednoczesnym uniknięciu niepotrzebnych kosztów związanych ze wszystkimi obowiązkami mającymi zastosowanie do imprez turystycznych.

Ten łagodniejszy system powinien być rozwiązaniem szczególnie korzystnym dla MŚP sprzedających obecnie imprezy turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców i imprezy turystyczne oferowane przez jednego przedsiębiorcę, ponieważ mogłoby być im trudno ponosić odpowiedzialność za wykonanie wszystkich usług świadczonych przez różne podmioty gospodarcze. Przedsiębiorstwa te będą zatem mogły dostosować swoją działalność gospodarczą, tak aby spełniać tylko niektóre wymogi dyrektywy (ochrona na wypadek niewypłacalności oraz obowiązek eksponowania zastrzeżenia „To nie jest impreza turystyczna”). Nie jest możliwe precyzyjne określenie, ile przedsiębiorstw byłoby tym zainteresowanych. Jednak przy założeniu, że 25 % imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę i 50% imprez turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców byłoby w przyszłości sprzedawane jako aranżowane usługi turystyczne, całkowite dodatkowe roczne koszty przestrzegania przepisów wynikające z WS6 można oszacować na kwotę 386–444 mln EUR rocznie (szacowane minimum 7,5 EUR, maksimum 9,5 EUR kosztów przestrzegania przepisów na imprezę turystyczną).

W miarę jak coraz więcej imprez turystycznych byłoby objętych zakresem dyrektywy można rozsądnie oszacować, że roczne szkody ponoszone przez konsumentów spadłyby o 508 mln EUR. Jednakże przy użyciu takich samych założeń, że niektóre podmioty gospodarcze mogą dostosować swoje modele biznesowe i przestać sprzedawać imprezy turystyczne, łączne zmniejszenie rocznych szkód ponoszonych przez konsumentów można oszacować na kwotę 430 mln EUR. Ponadto zastrzeżenie „To nie jest impreza turystyczna” pozwoliłoby konsumentom na dokonywanie świadomych wyborów.

5.6. Ocena WS7 – Aktualizacja dyrektywy i objęcie jej zakresem zarówno imprez turystycznych oferowanych przez jednego przedsiębiorcę jak i aranżowanych usług turystycznych oferowanych przez kilku przedsiębiorców

Podobnie jak WS6, wariant ten przyczyniłby się do lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego w sektorze imprez turystycznych. Jednak przez rozszerzenie zakresu na wszystkie usługi turystyczne oferowane przez kilku przedsiębiorców i nałożenie na nie obowiązku spełniania wszystkich zobowiązań płynących z dyrektywy, wariant ten spowodowałby, że przedsiębiorstwa działające wyłącznie w charakterze pośredników musiałyby ponosić nieproporcjonalne i niesprawiedliwe koszty, ponieważ mogą one nie być w stanie zagwarantować wykonania wszystkich usług ujętych w danym połączeniu usług turystycznych. Dodatkowe koszty przestrzegania przepisów można oszacować na kwotę 610–773 mln EUR rocznie (szacowane minimum 7,5 EUR, maksimum 9,5 EUR kosztów przestrzegania przepisów na imprezę turystyczną). Ten WS jeszcze bardziej zwiększyłby liczbę konsumentów chronionych przez dyrektywę oraz zmniejszyłby roczne szkody ponoszone przez konsumentów o 593 mln EUR.

6. PORÓWNANIE WARIANTÓW

Podejście stopniowane zawarte w wariancie 6, łącznie z podwariantem 3B, ma kilka zalet w porównaniu z innymi wariantami. Spełnia ono określone cele polityki, harmonizując warunki

działania i jednocześnie zapewniając umiarkowane koszty przestrzegania przepisów dla nowych podmiotów podlegających jego zmienionemu zakresowi. Wariant ten przewiduje również łagodniejszy system, który byłby szczególnie korzystnym rozwiązaniem dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw, które mogłyby nie być w stanie przyjąć na siebie odpowiedzialności za wykonywanie różnych usług ujętych w danej kombinacji podróży. Z punktu widzenia konsumentów WS6 przyniosłoby znaczne zmniejszenie szkód ponoszonych przez konsumentów ze względu na rozszerzenie zakresu stosowania, zapewnienie ochrony na wypadek niewypłacalności dla wszystkich rodzajów łączonych usług turystycznych, wyjaśnienie niektórych nieaktualnych i niejasnych zasad obecnej dyrektywy oraz zwiększenie przejrzystości informacji udzielanych konsumentom. Przynosi on właściwą równowagę między interesami przedsiębiorców i konsumentów poprzez zajęcie się tylko tymi przypadkami, w których istnieją konkretne elementy informujące konsumenta, że kupuje on imprezę turystyczną, jednocześnie stosując łagodniejszy system obejmujący tylko niektóre wymogi dyrektywy (ochrona na wypadek niewypłacalności i obowiązki w zakresie udzielania informacji) w sytuacjach, gdy związek między oferowanymi usługami jest mniej wyraźny.

7. MONITOROWANIE I OCENA

Proces monitorowania i oceny powinien koncentrować się na celach określonych w opisie problemu. Sprawozdanie w sprawie stosowania dyrektywy należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie później niż w ciągu pięciu lat począwszy od terminu transpozycji.